

РЕШЕНИЕ № 182

гр. Перник, 14 октомври 2008 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и пети септември две хиляди и осма година в състав:

СЪДИЯ: В.Г.

при секретар И.И.
от съдията В.Г.
***/2008 г.

изслуша докладваното

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на И.Д.Д. *** срещу фонд „Републиканска пътна инфраструктура“ - Областно пътно управление гр.Перник.

С исковата молба са предявени няколко обективно съединени иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за заплащане на имуществени вреди, причинени от незаконосъобразни действия на административния орган

Ищецът твърди, че от 1989г. за период повече от десет години е ползвал празно дворно място от 2000 кв.м., находящо се в местността „Топиле“, в землището на гр. Трън. В мястото е имало построена паянтова сграда от 40 кв.м. и засадени 18 броя сливови дървета, 5 броя ябълкови дървета, 4 броя крушови дървета, 3 броя вишневи дървета и 40 броя акациев дървета и други широколистни дървета. През 1991 г. имотът е включен в магистрален път за гр.Трън, без да е отчужден и на ищеца да е платено обезщетение. Иска се заплащане на обезщетение за вреди от отнетото право на ползване в размер на 12 708 лева и от отсечените дървета в размер на 19 560 лева, ведно със законната лихва върху сумите от датата на причиняване на щетата, общо в размер на 10 326 лева.

Ответникът не се представлява в съдебното производство и не представя становище.

Окръжна прокуратура гр. Перник не се представлява в съдебното производство и не представя становище.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От удостоверение № 639/ 28.08.1989г., подписано от председателя на комплексна производствена бригада гр. Трън е видно, че на ищеца И.Д.Д. е предоставена земя за лично ползване в размер на 2 дка,

находяща се в местността „Топиле“, землището на гр. Трън. На ползвателя е предоставена възможност да постави временна постройка за съхраняване на инвентар, която да премахне след отпадане на правото на лично ползване. Обстоятелството се доказва и от удостоверение изх.№2475/17.08.2006г. на кмета на община Трън, с което се потвърждава, че процесният имот в размер на 2 дка, находящ се в местността „Топиле“, землището на гр. Трън е предоставен на ищеца за лично ползване от комплексна производствена бригада гр.Трън с удостоверение № 639/28.08.1989г.

От разпита на свидетеля Йордан К. се установява, че в имота е имало засадени череши, сливи и плодни дръвчета, както и акация и дъб, имало е изградена масивна тухлена постройка от около 10 кв.м. - 15 кв.м. Имотът е ползван от ищеца до 1990г., след което през имота е прокаран път.

Заключението на приетата съдебно-техническата експертиза е, че пътното трасе засяга 1256 кв.м. от процесния имот. Пазарната цена на тази част от имота е общо 6280 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Фактическият състав, който следва да бъде налице, за да възникне отговорността включва няколко кумулативни предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица, настъпила имуществена или неимуществена вреда и причинна връзка между акта и вредата, при което вредата да е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на администрацията.

В случая не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по исковете. Въпреки дадените от съда указания на основание чл.170, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 9, ал. 3 от АПК за тежестта на доказване на релевантните за правния спор факти и обстоятелства, в хода на съдебното производство не се доказаха фактите, които са основание за възникване на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Няма незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган. Не е доказано, че ответникът по делото е изпълнител на строителството на пътя, времето на извършването му, както и че това действие е незаконосъобразно. Процесният имот не е собственост на ищеца, а му е предоставен временно за лично ползване. Задължението за отчуждаване и обезщетяване по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (отм.) е по отношение на собственика на имота, но не и ползвателя. Дори и да се приеме, че пътят е част от републиканската пътна мрежа и е строен от Главно управление "Пътища", праводател на ответника по делото, действията на административния орган не противоречат на посочената правна норма и не са незаконосъобразни.

Исковете за заплащане на вреди от тези действия са неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер и следва да бъдат отхвърлени.

Акцесорните искове за мораторни лихви върху сумите за обезщетение на

вредите също са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени, предвид отхвърлянето на основните искове.

Предвид гореизложеното, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените на основание чл. 203, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 и чл. 4 от ЗОДОВ искове от И.Д.Д. *** срещу фонд „Републиканска пътна инфраструктура“ - Областно пътно управление гр.Перник за заплащане на обезщетение за вреди от отнето право на ползване в размер на 12 708 лева, за отсечени дървета в размер на 19 560 лева, ведно с лихва върху тях в размер на 10 326 лева като неоснователни и недоказани.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:/п/